

[Christmas Møller.]

ministeren gav en samlet Fremstilling af den Plan, man har med Hensyn til de juridiske Indgreb paa det økonomiske Omraade, og som man maatte ønske at gennemføre. Jeg har ikke nøje Tal paa de Lovforslag, der allerede er fremsat og vedtaget, men nogle er det jo, og jeg tror heller ikke, at det høje Folketing eller Offentligheden i det hele taget har alt for stor Klarhed over Lovreglerne i Øjeblikket.

Ligesom det vilde være overmaade formaalstjenligt, om man havde en samlet Plan over alt, hvad der vedrører den højtærede Justitsministers Omraade, kan der heller ikke være nogen som helst Tvivl om, at det vilde være til stor Nytte, om der var var mere Plan i den højtærede Regerings Arbejde med de økonomiske Forholdsregler, som bør træffes i Øjeblikket, end Tilfældet er. Saaledes som Forholdene ligger ude i Verden, med den Indflydelse, de maa have ogsaa paa vore Forhold og under Hensyn til de store nye og betydningsfulde Spørgsmaal, der kan opstaa i Løbet af overordentlig kort Tid, vil jeg naturligvis ikke sige, at Rigsdagen kan forlange af Regeringen, at nye Problemer ikke skal rejse sig. Det er ligetil, at de vil komme, men jeg tror, det vilde være mest formaalstjenligt, om man fik noget mere Klarhed over, hvorledes Regeringens Syn er paa en hel Række af de Spørgsmaal, som rejser sig paa det økonomiske Omraade, og om hele den nærmeste Fremtid. Der er vel heller ikke nogen som helst Tvivl om, at Regeringen forholdsvis længe har overvejet Spørgsmaalet om Fremsettelse af et Lovforslag som dette; det er jo et Krav, som gennem de sidste Maaneder med ikke ringe Styrke er blevet rejst fra forskellige Sider. I den allersidste Tid er det saaledes blevet nævnt, at Husmandsorganisationerne har stillet sig bagved Kravet, og at Regeringen derfor forholdsvis længe har overvejet det er vel givet. Det skal jeg for saa vidt ikke sige noget til, som Regeringen maaske heller ikke har haft alt for let ved at finde sit Standpunkt, hvilket synes at fremgaa af den Omstændighed, at der, da Lovforslaget forelaa, var ikke ringe Uenighed mellem de to Regeringsorganer her i Byen om, hvad Forslaget i Virkeligheden var, om det var et Moratorieforslag, eller om man ikke maatte kalde det saadant. Jeg tror ogsaa, det er nødvendigt for det konservative Folkeparti at sige til Regeringen, at det vilde have været rimeligt og rigtigt, om den, snarere end at komme med et Forslag, som ganske utvivlsomt, selv om det ændres paa visse

Punkter, kan have skadelige Virkninger, i den øjeblikkelige økonomiske Situation, hvor Landbruget i ganske særlig Grad er ramt, vilde sætte ind paa Omraader, som hele Landbruget med saa stor Styrke har krævet, at Regering og Rigsdag skulde lovgive paa, og at den derfor ved Siden af det Arbejde, som udføres i det af Regeringen nedsatte Udvalg angaaende Landbrugets Gældsforhold og Ejendomskatteforhold, drog Omsorg for, at den faste Ejendomsbeskatning for Landbruget kunde lattes meget betydeligt. Ligeledes mener vi, at det er en bydende Nødvendighed, at Regeringen paa de forskellige Omraader, hvorpaa det er rimeligt at rejse Spørgsmaalet om Landets økonomiske Skæbne i den nærmeste Fremtid, drager Omsorg for at gennemføre Foranstaltninger, dels med Hensyn til Afsætningen af vore Produkter, dels og navnlig, saaledes som vore økonomiske Forhold former sig i Øjeblikket, ogsaa til Gavn for Landbruget, drager Omsorg for, at vi i større Udstrækning end hidtil, om jeg saa maa sige: „lever i os selv“, saaledes som Tiderne kræver det. Jeg forstaar altsaa godt, at Regeringen maa have haft overmaade store Betæneligheder — saaledes opfatter jeg det i hvert Fald — ved at komme med et Forslag som dette, der, saaledes som det er indrettet, vil kunne give Indtryk af, at man paa et stort og vigtigt, ja, maaske det vigtigste, Omraade i Danmark giver et Moratorium.

Jeg skal da, naar jeg skal omtale dette Spørgsmaal, begynde med at sige, at jeg tror, det vil være nødvendigt, at man, naar denne Sag under sin videre Behandling kommer i Udvalg, paa ganske anden Maade, end det hidtil er sket gennem de Oplysninger, som Justitsministeren har givet os i Bemærkningerne, giver Rigsdag og Offentlighed Oplysning om en hel Række Forhold. Jeg tror for det første, at det er nødvendigt, at det Spørgsmaal rejses, og nogenlunde besvares, om et Forslag som dette overhovedet er i Overensstemmelse med Grundloven; jeg tror ikke, at den højtærede Justitsminister saadan uden videre vil sige, at det er givet, at det er det. (*Justitsministeren* [Zahle]:) Jo! Det maa være Regeringens og Lovgivningsmagtens Opgave at vedtage Bestemmelser, som rammer alle, og der kan man udvide og indskrænke Ejendomsrettens Begreb, men det er et helt andet Spørgsmaal, vi kommer til at røre ved her, nemlig om Ejendomsrettens Begreb ikke skal være ensartet overfor alle, eller om man ikke kommer til at gribe forskelligt ind overfor de forskellige Kreditorer. Endvidere